

KORUPUKU, korun ja vaatteen yhdistelmä
Lahden Ammattikorkeakoulu, Muotoiluinstituutti
Muotoilun koulutusohjelma
Taideteollisuuden suuntautumisvaihtoehto
Koru- ja hopeamuotoilu
Opinnäytetyö
Kevät 2006
Tiina Arminen

Lahden Ammattikorkeakoulu
Muotoiluinstituutti
Taideteollisuuden suuntautumisvaihtoehto
Koru- ja hopeamuotoilu
Tiina Arminen
Korupuku, korun ja vaateen yhdistelmä
Opinnäytetyö, 53 sivua
Kevät 2006
Opinnäytetyönohjaaja Laura Saloheimo

TIIVISTELMÄ

Nykypäivänä naiset käyttävät liian vähän näyttäviä juhlorukuja. Tämän opinnäytetyön aiheena oli suunnitella naisille uudenlainen juhla-asu, *korupuku*, joka on vaihtoehto perinteisille juhlorukuille ja -puvuille. Työn tarkoitus on edistää uudenlaista ja ennakkoluulotonta korunkäyttöä, ja rohkaista ihmisiä pukeutumaan juhlavasti. Korupuku koostuu kookkaasta korusta, sekä siihen kuuluvasta juhlapuvusta. Korupuku on tarkoitettu naisellisille naisille, jotka haluavat pukeutua juhlaan näyttävästi. Työn tärkein tavoite oli muotoilla koru osaksi pukua niin, että se on välttämätön puvun käytettävyyden ja visuaalisen ilmeen kannalta. Tavoitteena oli myös huomioida korun ja puvun erilaiset variointi- ja käyttömahdollisuudet. Korun suunnittelumetodeina olivat luonnostelu, paperisten ja metallisten kokeilujen, sekä prototyyppien tekeminen. Juhlapukua suunniteltiin luonnostelemalla ja kolmiulotteisesti mallinukun avulla. Tärkeä suunnittelumetodi oli myös juhlatunnelmaan eläytyminen. Työn tulos on juhla-asu, johon kuuluu olkaimeton, polvimittainen raakasilkkimekko, sekä selässä oleva köynnösaiheinen hopeakorun, joka toimii myös puvun kiinnittimenä. Koru on puvun käytössä välttämätön. Tämä opinnäytetyö vahvistaa, että koru ja vaate on mahdollista yhdistää yhdeksi asuksi. Ne eivät toimi ilman toisiaan, mutta yhdessä muodostavat kokonaisuuden. Korupuvun idea on helposti muunneltavissa.

Asiasanat: korut
kultasepäntytöt
vaatteet, juhlavaatteet
muoti

ABSTRACT

Lahti University of Applied Sciences
Institute of Design
Degree Programme in Design
Jewellery and Object design
Tiina Arminen
The jewellerycostume, the combination of jewellery and dress
Thesis, 53 pages
Spring 2006
Thesis tutor Laura Saloheimo

These days women don't wear enough spectacular jewellery. The theme of this thesis was to design a new kind of party costume to women. It's called *a jewellerycostume*, and it is an alternative to traditional party jewelleries and costumes. The purpose of this work was to give a new, open-minded way to wear jewellery and courage women to dress festally. The jewellerycostume is formed of large jewellery and a party dress. The jewellerycostume is made for feministic women who want to dress festally to party. The most important intention was to design the jewellery as a necessary part of the dress. The purpose was also to pay attention to many variation possibilities of the jewellerycostume. The methods of designing the jewellery and the dress were sketching and making paper, metal and fabric prototypes. The result was a party costume, which is formed of silk dress and silver jewellery. This thesis approves that jewellery and costume is possible to combine to one outfit. They can't be used without each other, but together they work as one piece. The idea of the jewellerycostume is able to variate in many ways.

Keywords: jewellery
goldsmith
clothes, partycostumes
fashion

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 VIIITEKEHYS	
2.1 Pukukorujen synty	7
2.2 Aiemmat korupuvut ja kevään 2006 muoti	11
2.3 Koru vai vaate?	15
2.4 Juhlapukeutumisen etikettiä	17
2.5 Käyttäjryhmä + kollaasit	21
3 KORUPUKU	
3.1 Miksi korupukua tarvitaan?	21
3.2 Muotoilutehtävän määrittäminen	23
3.3 Tuotteen Tarina	25
3.4 Käynti ompelimosssa	27
4 KORUN JA VAATTEEN SUUNNITTELU	
4.1 Luonnostelu	29
4.2 Materiaalivalinnat	33
4.3 Kaksiulotteisesta kolmiulotteiseen	33
4.4 Eläytyminen havainnointi- ja suunnittelumetodina	37
5 KORUN JA VAATTEEN YHDISTÄMINEN	
5.1 Koru	37
5.2 Mekko	39
5.3 Kiinnitysmekanismi	41
5.4 Korun ja vaatteen yhdistämisen ongelmia	41
5.5 Asusteet	43
6 VALMIS KORUPUKU	45
7 YHTEENVETO	47
LÄHTEET	50

1 JOHDANTO

Nykypäivänä naiset käyttävät liian varovaisesti näyttäviä juhlorukuja. Juhlavaatteisiin kiinnitetään huomattavasti enemmän huomiota, kuin koruihin. Halusin suunnitella opinnäytetyönäni naisille uudenlaisen juhla-asun, korupuvun, joka on vaihtoehto perinteisille juhlorukuille. Työlläni haluan edistää uudenlaista ja ennakkoluulotonta korunkäyttöä ja rohkaista ihmisiä pukeutumaan juhlavasti.

Muotoilutehtäväni oli korupuvun suunnittelu. Korupuku koostuu kookkaasta korusta, sekä siihen kuuluvasta juhlapuvusta. Korupuku on tarkoitettu naisellisille naisille, jotka haluavat pukeutua juhlaan näyttävästi. Tärkein tavoitteeni oli muotoilla koru osaksi pukua niin, että se on välttämätön puvun käytettävyyden ja visuaalisen ilmeen kannalta. Tavoitteeni oli huomioida myös korun ja puvun erilaiset variaatio- ja käyttömahdollisuudet, ja muotoilla koru niin, että sen voi helposti liittää useampiin sitä varten valmistettuihin pukuihin.

Termin ”korupuku” käänsin suoraan sanasta pukukoru. Pukukorut luotiin viimeistelemään pukeutumista, omassa työssäni vaate suunniteltiin täydentämään korua. Korupuku ei kuitenkaan ole idealtaan uusi sana. Vuonna 1939 Life-lehti kirjoitti: *”Schiaparelli and Chanel called several of their creations jewelry dresses”* (Tolkien, Wilkinson 1997, 94). Jo pukukorujen lanseeraajat Coco Chanel ja Elsa Schiaparelli kutsuivat monia asuistaan korumekoiksi.

Työni viitekehys muodostuu pukukoruista, juhlorukuista, juhlapuvuista, asuni käyttäjäryhmästä, käyttötilanteesta ja kevään 2006 muodista. Työni kirjallisessa osassa käsittelen näiden aihealueiden lisäksi aiempia korun ja vaatteen yhdistelmiä, vaatteen ja korun häilyvää rajaa, sekä mittatilausvaatteita haastattelun pohjalta. Lähtökohtani korun suunnittelussa olivat printit ja pitsit. Tavoitteeni oli yhdistää jalometalliin printtimäinen kuvio sekä pitsimäinen, kevyt ja ilmava rakenne. Korun suunnittelumetodinä käytin luonnostelua, sekä paperisten ja metallisten kokeilujen tekemistä. Juhlapukua suunnittelin luonnostelemalla ja kolmiulotteisesti mallinukun avulla. Tärkeä suunnittelumetodi oli myös juhlatunnelmaan eläytyminen. Valmistin sekä korusta, että mekosta prototyypit ennen varsinaisten kappaleiden aloittamista. Prototyyppien avulla sain testattua tuotteeni toimivuutta. Havaintojeni perusteella tein varsinaisiin kappaleisiin tarvittavat muutokset ja parannukset.

Valitsin aiheen, koska olen kiinnostunut korujen ohella myös vaatteista ja erityisesti näiden kahden suhteesta. Tavoitteeni oli kehittyä muotoilijana ja oppia ymmärtämään paremmin korun ja vaatteen suhdetta ja niiden yhdistämisen mahdollisuuksia. Toivoin korumuotoilijana voivani tuoda vaatesuunnitteluun uuden ja erilaisen näkökulman.

1.

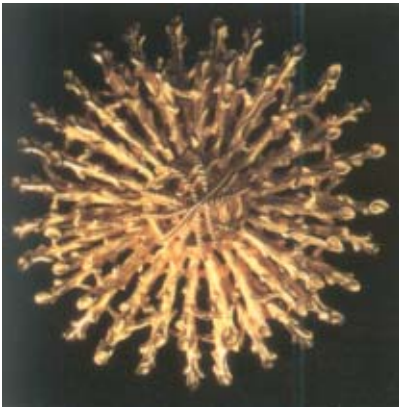
2.

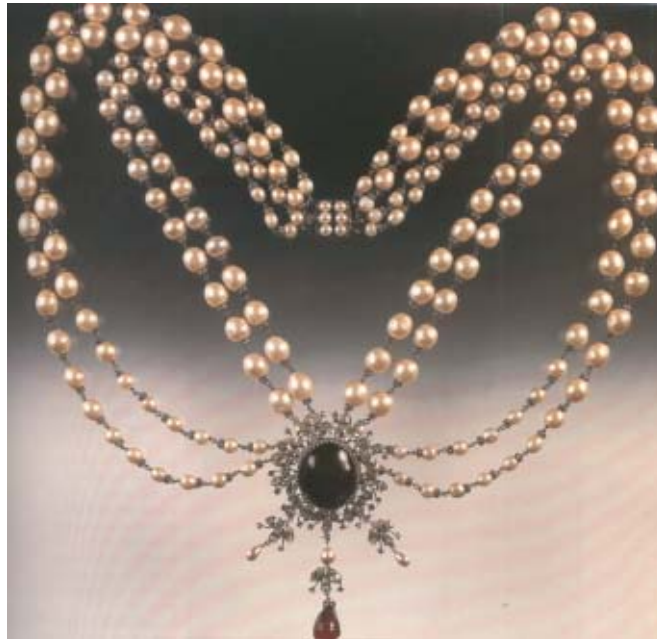
3.

4.

5.

6.

7.

6

2 VIITEKEHYS

2.1 Pukukorujen synty

Pukukoruilla tarkoitetaan koruja, joiden materiaalit ovat pääasiassa epäjaloja, ja joita on valmistettu niin paljon ja niin edullisesti, että myös muilla, kuin vain rikkailla ihmisillä on mahdollisuus niitä hankkia. Epäjaloja materiaaleja ovat muun muassa lasihelmet ja -kivet, synteettiset jalokivet, luu, simpukankuoret, muovit, ja epäjalot metallit, joihin myös hopea pukukoruista puhuttaessa kuuluu. (Tolkien, Wilkinson 1997, 9.) Ihminen alkoi käyttää koruja n. 100 000 eKr. Ensimmäiset korut olivat vartalolle ripustettuja luonnonmateriaaleja, kuten eläinten hampaita, turkiksia ja kiven ja puun kappaleita. Niiden tarkoitus oli aluksi puhtaasti maagis-myyttinen, eli suojata kantajaansa yliluonnollisilta voimilta ja vihollisilta. Vasta myöhemmin koruja alettiin käyttää koristautumistarkoituksessa. (Franck 1997, 8-9.)

Ensimmäiset varsinaisesti pukukoruiksi luokiteltavat arkeologiset löydökset ovat Egyptin 18. valtakunnan ajoilta. Niistä on voitu erotella omat korunsa rikkaille ja köyhille. Rikkaiden korut valmistettiin turkooseista, laapiksista ja jaspiksista, kun taas vähävaraisemmat tyytyivät väritetyistä lasihelmistä koottuihin identtisiin kopioihin. *”Ensi kertaa muodin historiassa luotiin samasta ideasta erihintaisia versioita. Näin kaukaa alkaa siis kalliita arvometallikoruja jäljittelevien pukukorujen historia.”* (Selin 1997, 43.) Myös Antiikin Kreikassa ja Roomassa jäljiteltiin jalokiviä värjätyillä lasihelmillä. Vasta 1700-luvulla eKr. saatiin lasista kehitettyä tarpeeksi kova ja kirkas, jotta sitä voitiin hioa, kiillottaa ja värjätä, ja voitiin valmistaa aidon näköisiä jalokivijäljitelmiä. Pukukorujen suuri suosio lähti kuitenkin nousuun vasta 1800-luvun teollistumisen myötä, jolloin ensimmäistä kertaa koruja voitiin valmistaa koneellisesti massatuotantona. Korujen määrän kasvu ja jalometallikoruihin verrattuna halvat hinnat mahdollistivat niiden hankinnan ja käytön myös muille, kuin rikkaille.

Suurta muotia myös varakkaiden keskuudessa epäjaloista koruista tuli kuitenkin vasta 1900-luvun alkupuolella muotitaiteilijoiden Coco Chanelin ja Elsa Schiaparellin myötä. Termi pukukoru (costume jewelry) luotiin samaan aikaan tarkoittamaan korua, joka on suunniteltu johonkin tiettyyn asuun tai tiettyyn tyyliin. Chanelin ja Schiaparellin tyylit olivat hyvin erilaisia, mutta heillä oli yhteinen näkemys pukukoruista, jotka viimeistelevät asun. Coco Chanel loi naisten vaatetukseen täysin uuden, modernin ja yksinkertaisen linjan. Leikkauksiltaan ja kangasvalinnoiltaan yksinkertaisia asuja raikastamaan hän suunnitteli ajattoman elegantteja ja korkealaatuisia pukukoruja, joilla nainen pystyi ilmaisemaan itseään ja persoonallista tyyliään. Hän sai pukukoruihinsa ideoita muun muassa renessanssi- ja muista historiallisista koruista. Vaikka Chanel usein mainitaan pukukorujen lanseeraajana, oli Elsa Schiaparelli toinen suunnittelija, joka oli tekemässä epäjaloista koruista hyväksytyjä ja haluttuja. Hänen korunsa olivat leikkisiä, yllättäviä, odottamattomia ja jopa

8.-11.

shokeeraavia. Schiaparellin nimeä kantavat korut saivat vaikutteita dadaismista ja surrealismista, ja niitä olivat suunnittelemassa mm. taiteilijat Salvador Dalí, Jean Cocteau ja Christian Bérard. Chanelin, Schiaparellin ja muiden heidän aikalaistensa suunnittelemat pukukorut eivät olleet halpoja rihkamakoruja, vaikka ne eivät olleetkaan jalometalleista ja aidoista kivistä valmistettuja. Ne olivat hyvin suunniteltuja ja taidokkaasti valmistettuja. Vanhat pukukorut ovat nykypäivänä suosittu keräilykohde.

Pukukorut luotiin itseilmaisuksi, tuomaan iloa, käytettäväksi ja nautittaviksi, ei vaalittaviksi, varottaviksi ja kassakaapeissa säilytettäviksi, kuten aidot arvokorut. (Tolkien, Wilkinson 1997, 6-9, 90-94.) Coco Chanel omisti huiman arvokkaita koruja, joita sai varakkailta rakastajiltaan, mutta käytti itsekin mieluummin epäaitoja koruja: *”En voinut käyttää aitoja helmiäni kadulla ilman että minua olisi tuijotettu, niinpä tein jäljitelmien käyttämisestä muodin* (Madsen 1990, 175).”

Sotien jälkeisinä vuosina pukukorut olivat jälleen suosittuja. Ihmiset kaipasivat kauneutta ja iloisuutta sodan kurjuuden jälkeen. Rahaa ei kuitenkaan ollut paljon käytettävissä, joten aitojen korujen sijaan ihmiset suosivat pukukoruja.

Nykypäivän pukukoruista tulevat ensimmäisenä mieleen kemikalio- ja vaatekaupoissa myytävät rihkamakorut, mutta myös kalliimpia ja laadukkaampia pukukoruja on vielä saatavilla. Esimerkiksi Swarovskin kristallikorut ovat usein huippusuunnittelijoiden käsialaa. Pukukoruiksi voitaneen luokitella myös kansainvälisten vaatemerkkien, kuten Mexxin, Espritin ja MissSixtyn lanseeraamat korumallistot. Ne ovat useimmiten jokapäiväiseen käyttöön tarkoitettuja trendikoruja, jotka on suunniteltu täydentämään vaatemallistoja. Ne eivät ole juhlakoruja.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

2.2 Aiemmat korupuvut ja kevään 2006 muoti

Tutustuin aiheeseen etsimällä tietoa ja kuvia jo olemassa olevista juhlapuvuista ja korupuvuista, niiden koristuksista, sekä kevään 2006 muodista. Juhlapuvuissa on käytetty ennenkin korumaisia osia, kuten ketjuolkaimia, näyttäviä solkia ja muita kiinnittimiä. Niiden lisäksi koristeina käytetään helmiä, lasihelmiä, paljetteja, strasseja ja muunlaisia epäjaloja kiviä. Myös alumiinia on käytetty vaatteiden osana. Löysin myös kokonaan metallista ja muista korumateriaaleista valmistettuja vaatteita. Niissä korun ja vaateen rajat alkavat jo hämärtyä, ja käsittelen niitä tarkemmin seuraavassa luvussa.

Kevään 2006 ehdoton muoti-ilmio sekä koruissa, että vaatteissa, on naisellisuus. On hienoa, että nainen saa taas näyttää naiselta. Kevään koruissa on nähtävissä muutamia erilaisia päätyylejä. Yksinkertaiset ja modernit jalokivi- ja jalometallikorut ovat aina muodikkaita. Erityisesti nyt suositaan valkoisia metalleja eli valkokultaa, platinaa ja hopeaa. Värillisten jalokivien käyttö on lisääntynyt viime vuosina ja tänä keväänä niitä näkyy lehtien sivuilla erityisen paljon. Joissakin koruissa on menty jo liiallisuuksiin värillisten kivien käytössä. Tarkkaan valittu värillinen jalokivi antaa korulle nuorekkaan ja modernin ilmeen, mutta sekoittamalla yhteen koruun liikaa erivärisiä ja -muotoisia kiviä, siitä tulee vain mauttoman ja halvan näköinen. Jalokivikorujen vastapainona muodissa ovat nyt myös erikoiset ja hauskat korut, joissa on käytetty yllättäviä materiaaleja, kuten kangasta, nahkaa, karvaa, puuta, muovia ja metalleja.

3

24.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

31.

32.

33.

34.

35.

36.

Naisellisuus näkyy myös pukeutumisessa. Hameenhelmat ovat leveitä, vyötärö on selvästi nousussa, kankaina käytetään kiiltäviä ja hyvin laskeutuvia silkkejä ja satiineja, paljon pitsiä ja röyhelöitä, nauhoja ja rusetteja. Hameen pituudella ei ole paljonkaan väliä, sekä lyhyet, polvipituiset, että täyspitkät ovat aivan yhtä muodikkaita. Printtejä käytetään paljon ja niitä yhdistellään ennakkoluulottomasti. Yleisin printtikuvio on naisellinen kukkakuvio. Valkoinen on ehdoton kevään väri. Sen lisäksi käytetään klassista mustaa, sekä paljon kirkkaita värejä. Vaatteisiin kiinteästi kuuluvia koruja näin muutamia, mutta nekin olivat enimmäkseen koristeita, eivät millään lailla välttämättömiä vaatteiden toimivuuden tai käytettävyyden kannalta. (www.style.com.)

Kevyet ja laskeutuvat materiaalit. Puuvillaa ja sekoitteita, sifonkia ja silkkiä. Valmiiksi ryppyisiä ja laskostettuja kankaita ja seersuckeria. Myös hillitysti läpikuultavaa ja poltettuja efektejä, jacquard-kuvioita, päälle ommeltuja ja brodeerattuja kukkakuvioita sävy-sävyyen. Pitsiä ja brodyriä. (Helsingin muotimessujen trendiopas kevät/kesä 2006.)

37.

38.

39.

Herz- und Blumenscheibe aus Filz von
Karin Wagner, LH-Access
Herz- und Blumenscheibe in Filz
von Karin Wagner, LH-Access

40.

41.

42.

43.

44.

2.3 Koru vai vaate?

Korun ja vaateen raja on toisinaan häilyvä. Vaatteet saattavat olla hyvin korumaisia, esimerkiksi kimaltavilla paljeteilla koristeltuja, mutta silti ne ovat selvästi vaatteita. Korumateriaaleista, esimerkiksi metallilangasta ja -levystä on tehty myös vaatteita, kuten bikineitä, toppeja, paitoja ja takkeja. Näitä on jo vaikeampi määrittellä joko koruksi tai vaatteeksi. Muotisuunnittelija Paco Rabanne tunnetaan metallista ja muovista valmistetuista asuistaan (<http://firstview.com/alldesigners/PacoRabanne.html>). Suurin osa hänen luomuksistaan on selvästi enemmän vaatemaisia, mutta jotkut on helpompi määrittää koruksi. Millä perusteella vaateen ja korun raja sitten määritetään? Tärkeimmät kriteerit ovat varmaankin ulkonäkö ja käytettävyys. Jos korumainen vaate on selvästi pelkkä koriste, eikä se toimi yksinään vaateen lailla, se on helppo mieltää vartalokoruksi. Vaate, joka on miellyttävä päällä ja jota voi oikeasti käyttää, on ilmiselvästi vaate, vaikka se olisi valmistettu esimerkiksi metallista. Koruja valmistetaan myös vaatemateriaaleista, kuten kankaasta, nahkasta ja huovutetusta villasta. Materiaali ei ole korun tai vaateen määrittävä tekijä.

Vaikka koruissakin käyttömukavuus on tärkeä asia, vaatteissa se on vielä tärkeämpää. Poikkeuksena ovat taiteen lähtökohdista suunnitellut vaatteet, sekä muotitaiteilijoiden cat walkeilla esittelemät hurjat luomukset, jotka eivät koskaan pääse tuotantoon asti, koska todellisuudessa sellaisia vaatteita ei kukaan voi käyttää. Nämä vaatteet voivat olla hyvinkin korumaisia ja materiaali melkein mitä vain.

45.

46.

47.

48.

Juhlapukeutumista. Linnanjuhlat 2005

49.-52.

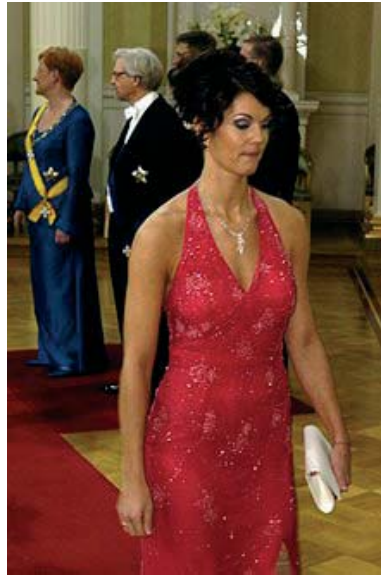
2.4 Juhlapukeutumisen etikettiä

Naisten etiketin mukainen juhlapukeutuminen määräytyy miehen peruspuvuston mukaan. Naisen pitää valita asunsa miehen puvun muodollisuutta vastaavaksi. Miesten puvut rennoimmasta muodollisimpaan ovat vapaa-ajan puku, arkipuku, tumma puku, smokki, frakki ja saketti. (Isotalo 2000)

Vapaa-ajan pukua käytetään vapaa-aikana, arkena ja myös epämuodollisena työasuna. Miehen vapaa-ajan asuiksi luetaan yhdistelmäpuvut, urheilulliset irtotakit, värilliset ja kuosilliset puvut, sekä kevyet kesäpuvut. Vapaa-ajan puku on asuista se, johon oma tyyli ja henkilökohtaiset mieltymykset pääsevät vaikuttamaan eniten. Miehen pukeutuessa vapaa-ajan pukuun, naiselle sopivia asuja ovat jakku- tai housupuvut, leningit, sekä pusero- ja hameyhdistelmät. Eri värit ja tyylit ovat sallittuja, kunhan tilaisuuden luonne otetaan pukeutuessa huomioon. (Isotalo 2000)

Muodollista pukeutumista vaativissa työpaikoissa miehet käyttävät työasuna arkipukua. Puku on tyyliltään hillitty ja tummasävyinen, yleisimmin laivastonsininen, harmaa tai liituroituosillinen. Puku voi olla joko yksi- tai kaksirivinen ja sitä käytetään joko liivin kanssa tai ilman. Naisten suosituin arkipuku on jakkupuku. Työasuna käytettävä jakkupuku on samanvärisen tai hieman kirkkaampi, kuin miehen arkipuku, ja sitä voidaan muunnella erilaisilla huiveilla ja puseroilla. Korut ovat aidoista materiaaleista valmistettuja ja tyyliltään pelkistettyjä. Kengät ja laukku ovat asun väriset tai hieman tummemmat. Kenkien korko on matalahko. Sukkahousut ovat puvun, kenkien tai ihon väriset. Työpukeutumisessa tärkeää on siisti ja hillitty kokonaisvaikutelma, joka herättää luottamusta ja uskottavuutta. (Isotalo 2000)

Tumma puku on miesten yleisin juhlapuku. Se on väriltään musta, vain hillitty kudontaraita tai hyvin kapea väriraita ovat sallittuja. Virallisissa tilaisuuksissa paita on aina valkoinen. Kengät ovat kiillotetut sileäpintaiset nahkakengät. Mikäli housujen kanssa käytetään vyötä, sen pitää olla ohuesta puvun värisestä nahasta valmistettu, yksinkertainen perusvyö. Valkoiset olkaimet ovat huomaamattomimmat. Solmio on yleensä hillitty ja tummasävyinen, hienoimmissa juhlissa vaalea hopeanharmaa. Solmuke on myös mahdollinen esimerkiksi sulhasella häissä. Kun mies pukeutuu tummaan pukuun, nainen pukeutuu esimerkiksi juhlaan leninkiin, hame- puseroyhdistelmään, jakku- tai housupukuun. Kengät ja käsilaukku ovat siroja ja väriltään pukuun sopivia. Sukat ovat himmeästi kiiltävät juhlasukat. Korut ovat esimerkiksi kultaa tai helmiä. Tummallalla puvulla mies voi korvata saketin, frakin ja smokin käytön. Tällöin nainen pukeutuu kuitenkin tilaisuuden, eikä miesseuralaisensa asun mukaan. (Isotalo 2000)

Juhlapukeutumista. Linnanjuhlat 2005

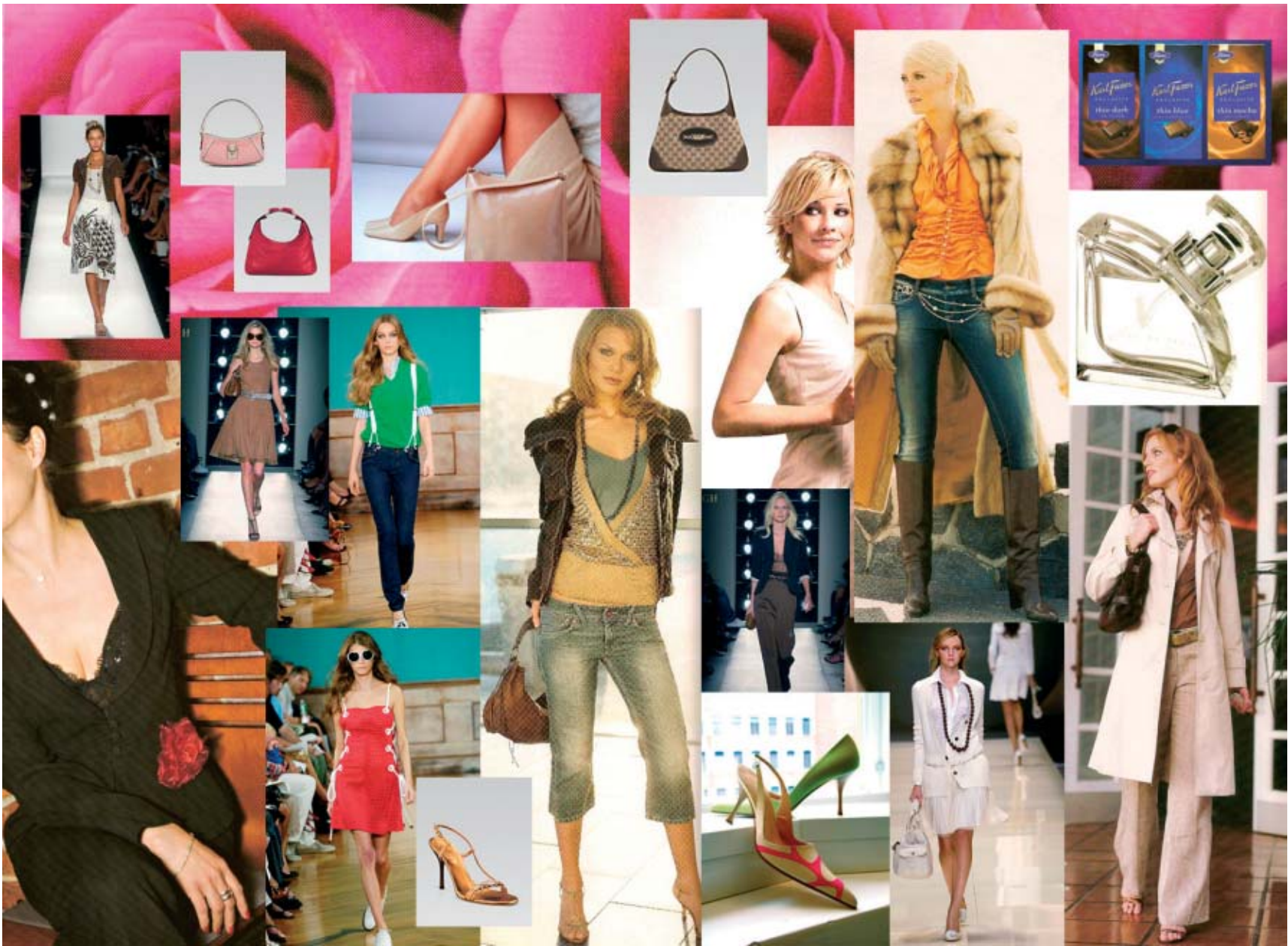
53.-56.

Smokki on iltajuhlien, eli kello 18.00 jälkeen alkavien juhlien asu. Naisen asu on juhlava, joko pitkä tai lyhyt iltapuku. Kankaat voivat olla kimaltavia ja koristeellisia. Korut saavat olla näyttäviä. Ne voivat olla joko epäaitoja pukukoruja tai aitoja kulta-, jalokivi- ja helmikoruja. Kengät ovat sirot, puvun väriin sopivat sandaletit tai avokkaat. Sukat ovat ohuet ja juhlavat. Käsineet ja iltalaukku ovat joko puvun, tai kenkien väriset. Hattua ei käytetä, koska smokkijuhlat ovat iltajuhlat. (Isotalo 2000)

Frakki on suurten juhlien puku. Sitä käytetään pääsääntöisesti iltajuhlissa, mutta joskus myös päivällä, esimerkiksi akateemisissa päiväjuhlallisuuksissa ja arvohenkilöiden hautajaisissa. Naisen puku on frakkitilaisuudessa useimmiten jostakin juhlavasta materiaalista valmistettu pitkä iltapuku, gaala-asu. Väri ja malli voivat olla hyvin moninaiset. Ainoastaan joissakin akateemisissa juhlatilaisuuksissa naisten puvun väri on määrätty. Puku voi olla kapea tai leveä, olkaimeton tai avokaulainen, hihatton tai hihallinen, kantajansa mieltymyksistä riippuen. Lyhythihaisen tai hihattoman puvun kanssa käytetään pitkiä hansikkaita. Pitkähihaisen puvun kanssa hansikkaat ovat lyhytvartiset tai niitä ei käytetä ollenkaan. Kengät ovat sirot sandaletit tai avokkaat. Iltalaukku on hihnaton, sitä kannetaan kädessä. Korujen pitää olla tarpeeksi näyttäviä. Kampauksen voi koristaa tiaralla, kukilla tai helmillä. (Isotalo 2000)

Saketti on suurten päiväjuhlien puku. Nainen pukeutuu jakkupukuun tai juhlavaan leninkiin. Päiväjuhlien asu ei saa olla liian avonainen. Kengät ovat yleensä avokasmalliset ja siron olkalaukun kanssa samaa väriä ja materiaalia. Hattu ja käsineet sopivat hyvin käytettäväksi päiväjuhlapuvun kanssa. Korut, kampaus ja meikki eivät saa olla liian huomiota herättäviä. Naisen ulkoasun tulee olla hillitympi, kuin iltajuhlissa. (Isotalo 2000)

Korujen käyttö suomalaisessa juhlapukeutumisessa on melko varovaista. Varsinkin suurissa iltapukujuhliissa, joissa korujen tulisi olla näyttäviä ja juhlavia, panostetaan edelleen vain vaatteeseen, ei koruihin. Esimerkiksi itsenäisyyspäivän linnanjuhlissa pyörähdellään kuuluisien vaatesuunnittelijoiden luomuksissa, mutta näyttäviä koruja näkee tuskin kenelläkään. Onneksi joka vuosi edes muutama suomalaisen korumuotoilijan työ huomioidaan linnassa pukujen ohella. Pienemmissä juhlissa, kuten häissä, korujen käyttö on myös vähäistä. Useimmille naisille koristautumiseen riittävät pienet korvakorut, kultaketju, vihkisormus ja mahdollisesti rintakoru. Juhlakorut ovat yleensä melko eleettömiä, perinteisiä ja ”turvallisia”. Niillä ei haluta ilmaista itseään tai julistaa mitään, vaan ainoastaan hiukan koristaa. Suomalaisnaiset pitäisi saada käyttämään rohkeammin koruja.

2.5 Käyttäjäryhmä

”Kuluttajan valintaan siitä, millaisia tuotteita hän hankkii, vaikuttaa tradition ja tottumuksen lisäksi hänen elämäntapansa, arvonsa, hänen oma tyyliinsä ja kulloinkin vallalla oleva muoti (Kettunen 2000, 14).”

Suunnittelin korupuvun noin 25–40 vuotiaalle naiselle, joka on tarpeeksi ennakkoluuloton ja rohkea poiketakseen ”normaalista” juhlapukeutumisesta ja käyttääkseen pukua, johon kuuluu suuri korelementti. Suunnittelemani asun käyttäjä arvostaa yksilöllisyyttä ja laatua, hän on valmis panostamaan pukeutumiseensa. Hän pukeutuu mielellään juhlavasti. Tärkeimpiin tilaisuuksiin hän teettää pukunsa mittatilaustyönä saadakseen juuri sitä, mitä haluaa. Myös korunsa hän on tottunut teettämään korumuotoilijalla. Hän arvostaa hyvää asiakaspalvelua ja suosii siksi erityisesti pieniä putiikkeja. Hän seuraa muotia ja trendejä, mutta ei pukeutumisellaan noudata niitä orjallisesti, vaan poimii hyvällä maulla itselleen sopivat elementit. Hänen tyyliinsä on naisellinen, nuorekas, itsevarma ja kokeileva. Susan Sagherian kuvaus nykyajan naisista kuluttajina sopii hyvin käyttäjäryhmääni:

Today real luxury means freedom from considerations of status. That already says a lot about the change in consumer attitudes. Then it had to be a diamond so that everyone could see what you could afford. Today you buy a diamond simply because you want one. Women appreciate luxury more than ever before. They like the thought of owning something special and buy it themselves when and where they like. They prefer to buy it at the place where they are understood, taken seriously and offered the right arguments. Statements such as “Everyone’s wearing it now” have served their time. Customers want to hear exactly why they will look particularly good wearing this or that. (Sagherian 2000, 86.)

3 KORUPUKU

3.1 Miksi korupukua tarvitaan?

Mielestäni ihmiset käyttävät nykyisin liian vähän ja liian pieniä ja huomaamattomia koruja. Rohkeus puuttuu pukeutumisesta. Olemme ajautuneet liian käytännölliseen vaatetukseen. Juhlallisia tilaisuuksia on elämässä verrattain harvoin, ja niidenkin kohdalla pukeudutaan ja koristaudutaan varovaisesti. Vaatteisiin kiinnitetään huomiota paljon koruja enemmän. Jos vaate koetaan riittäväksi koristautumiseksi, täytyy sen olla tarpeeksi näyttävä. Opinnäytetyössäni yhdistin vaatteen ja korun, jotta pukeutumiseen saataisiin jotain uutta ja kiehtovaa. Haluan työlläni rohkaista ihmisiä pukeutumaan upeasti ja käyttämään koruja entistä ennakkoluulottomammin.

3.2 Muotoilutehtävän määrittäminen

Opinnäytetyönäni suunnittelin korupuvun, eli asun, joka koostuu kahdesta osasta, vaatteesta ja korusta. Ne muodostavat yhdessä ehjän kokonaisuuden, mutta ovat irrotettavissa toisistaan, jolloin vaatteen ja korun käsitteiden rajat eivät hämärry. Koru ei ole pelkästään koriste, vaan olennainen osa vaatetta käytettävyyden ja visuaalisen ilmeen kannalta. Usein asu syntyy siten, että ensin suunnitellaan ja valmistetaan vaate, johon lopuksi liitetään jokin koru. Minä tein päinvastoin, eli otin asun suunnittelun lähtökohdaksi korun, jonka ympärille suunnittelin vaatteen. Vaikka en ole vaatesuunnittelija, pidin tärkeänä, että sain itse suunnitella myös vaatteen, johon koru liitetään, koska ne kuuluvat työssäni niin tiiviisti yhteen. Jotta koru olisi mahdollisimman monikäyttöinen ja pitkäikäinen, suunnittelin sen niin, että sen voi myöhemmin irrottaa ja vaihtaa toiseen juhla-asuun. Näin korua voi käyttää monia vuosia ja monissa eri tilaisuuksissa vaihtamalla vain pukua. Pukuun, jonka nyt opinnäytetyöhöni liitän, voi myös suunnitella ja valmistaa muita koruja, joissa on sama kiinnitysmekanismi, kuin alkuperäiskorusissa. Näin myös puku on varioitavissa.

Alusta asti oli melko selvää, että aion suunnitella juhlapuvun. Juhlapuvun siksi, että korupuku on käsitteenä helpoin mieltää juhlapuvuksi. Vaatteeseen kuuluvat suuret korut eivät myöskään arkivaatteessa olisi välttämättä kovin käytännöllisiä sen käytön tai huollon kannalta. Asun täytyy olla mukava päällä, ja sen huolto pitää olla mahdollista, eli korun pitää olla irrotettava, jotta vaate voidaan pestä. Halusin asusta melko juhlanan, rohkean ja kokeilevan, joten sen käytännöllisyys ei ollut sen tärkein tavoite. Kevään muodissa minua kiehtoivat erityisesti printit ja pitsit, joten otin ne korun suunnittelun lähtökohdaksi.

Huomio ja hierarkia luodaan KONTRASTEILLA, jotka kuvaavat elementtien erilaisuuksia, niiden ristiriitaa tai epäjärjestystä...
Kontrasti saavutetaan yhdistämällä muodoltaan, väriltään ja suunnaltaan erilaisia visuaalisia elementtejä. Suosimme sommittelua, jossa osat ovat jollakin tavalla suhteessa toisiinsa, mutta omaavat myös erilaisuuksia. Kontrasti viehättää ja ylläpitää huomiotamme ja suuntaa katsemme tiettyihin alueisiin. (Kettunen 2000, 28.)

Työssäni merkittäviä kontrasteja ovat materiaalit, metalli ja kangas ja niiden eri ominaisuudet: kova-pehmeä, jäykkä-joustava, painava-kevyt, sekä metallin ja kankaan avulla saavutettava erilainen muotokieli. Kontrastit ovat tärkeitä, jotta työ herättää mielenkiintoa, mutta ne eivät saa olla liian suuria, koska materiaalien on toimittava yhdessä sekä teknisesti, että visuaalisesti. Osat täytyy olla irrotettavissa toisistaan, mutta niiden pitää pysyä tukevasti kiinni käytön aikana. Puvun suunnittelussa oli otettava huomioon kankaan laatu. Kankaan on kestävä mahdollisesti hieman metalliosien hankausta. Sen on oltava myös riittävän tukevaa, jotta painavammat metalliosat eivät venytä sitä

3.3 Tuotteen Tarina

Tuote on symbolisesti houkutteleva. Ihmisten omakuva perustuu niihin persoonallisiin ja sosiaalisiin arvoihin, jotka ovat kullekin tärkeitä. Me pyrimme hankkimaan tuotteita, jotka heijastavat omaa kuvaa itsestämme tai sitä, millaisena toivomme muiden näkevän meidät. Tavarat, vaatteet, kulkuvälineet ja jopa lemmikkieläimet, jotka hankimme, ovat osia visuaalisesta identiteetistämme. Käytämme tuotteita sosiaaliseen viestimiseen: rannekello voi kertoa käyttäjänsä varakkuudesta tai villapaita vihreästä aatteesta. Muotoilija voi tietoisesti suunnitella tuotteeseen symbolisia ilmaisuja, viittauksia ja muistoja. (Kettunen 2000, 17.)

Tarina, kertomus tuotteen takana, on merkittävämpi kilpailuetu kuin teknologia; se yritys voittaa, jolla on paras tarina. Esteettinen maailma ja sen symboliikka tulevat yhä tärkeämmiksi, kun teknologia kutistuu ja piiloutuu materiaaleihin. Kuluttajat maksavat tarinasta, joka kiihottaa mielikuvitusta, heijastaa sitä, miten näemme itsemme ja miten haluamme muiden näkevän meidät. Tarina on pääasia, itse tuote on toisarvoinen. (Kettunen 2000, 52.)

Mitä sitten haluan tuotteellani viestiä? Millaisen kuvan asuni käyttäjä haluaa itsestään antaa? Mikä on Tarina? Käyttäjä arvostaa asuni uutuusarvoa, nuorekkuutta ja yksilöllisyyttä, samoja asioita, joita hän haluaa itsestään viestiä ympäröivälle maailmalle. Vaikka asuun kuuluu suuri jalometallinen koru, ei sen tarkoitus ole olla pröystäilevä ja tuoda esiin käyttäjän varakkuutta, vaan tuoretta ja ennakkoluulotonta korunkäyttöä. Käyttäjää kiehtoo ajatus siitä, ettei kenelläkään muulla ole samanlaista asua, kuin hänellä. Korupukuni on näyttävä vaihtoehto perinteisille juhloruville, kuten helminauhoille ja kultaketjuille. Toivoisin, että asuun ja koruun sisältyisi suuria muistoja ja tunnearvoa. Koska koru ja vaate ovat irrotettavissa toisistaan, voi korun myöhemmin siirtää myös toiseen pukuun. Jos koruun kuuluva alkuperäinen puku olisi morsiuspuku, voisi korun siirtää myöhemmin toiseen juhla-asuun, jolloin se kulkisi mukana monissa elämän tärkeissä tilanteissa. Koru voisi kulkea myös suvussa polvelta toiselle, äidin morsiuspuvusta tyttären morsiuspukuun, sisarelta toiselle. Morsiuspukumuoti muuttuu nopeasti, mutta koru on ajattomampi. Eri aikojen hääpukutyyleistä saa aina muokattua koruun sopivan mallin eri käyttäjää varten. Suvussa kulkevaan koruun sisältyisi paljon tunnearvoa, symboliikkaa sekä Tarinaa, joka muotoutuisi käytössä vuosien myötä.

Käsityön arvostus on taas noussut, siitä on tullut jopa trendi. Kuluttajat ovat valmiita käyttämään rahaa käsityönä tehtyyn ainutkertaiseen tuotteeseen, vaatteeseen tai koruun. *”Kun valtamuoti muuttuu kiihtyvällä vauhdilla ja uusia vaatelähtyksiä on saatava kauppoihin monta kertaa kuukaudessa, hidasta ja tarkkaa työtä vaativat valmistustekniikat tulevat takaisin* (Lindroos, 33/34 2005, 50).” Tuotteiden eettisyys on myös monille tärkeää. Ei haluta suosia halpatuontimaiden matalaa palkkausta ja lapsityövoiman käyttöä, vaan hankitaan mieluummin lähellä valmistettuja tuotteita. Koska työni on valmistettu alusta asti käsityönä, sen hinta nousee pakosti massamuotiketjujen juhla-

asuja korkeammaksi. Asuni käyttäjäryhmä arvostaa kuitenkin käsityön laatua ja hankkii mielellään yksittäin tai pienerissä valmistettuja vaatteita.

3.4 Käynti ompelimosssa

Koska työstäni on tulossa hyvin yksilöllinen asu, jollaista ei saa kuin tilaamalla, kävin 27. tammikuuta esittämässä muutamia kysymyksiä mittatilausvaatteista ja asiakkaista mallisuunnittelija Eija Puurtiselle Ateljee Ompelimo Feldassa. Vaatteita teettävät asiakkaat hän jakoi karkeasti muutamaaan pääryhmään. 1) Ensimmäinen suuri ryhmä on ihmiset, jotka eivät kokonsa puolesta löydä vaatteita kaupoista, eli pienet ja suuret ihmiset, sekä ne, joilla on ylä- ja alaosia niin sanotusti eri paria. 2) Toinen vaatteita tilaava suuri ryhmä on ihmiset, jotka arvostavat pukeutumisessa yksilöllisyyttä ja sen vuoksi teettävät vaatteita. Tämä on myös minun asuni käyttäjäryhmä. 3) On myös niitä asiakkaita, jotka haluavat jonkin tietyn värisen vaatteen, jollaista ei kaupoista löydy, sekä niitä, jotka eivät jaksakaan kiertää kaupoissa, vaan ennemmin tulevat suoraan ompelijalle. Arki- ja juhlavaatteita teetetään suunnilleen yhtä paljon. Puurtinen oli sitä mieltä, että aivan kuten koruallakin, myös vaatepuolella tilaustöiden määrä on kasvussa. Asiakkaista suurin osa on vielä varttuneita ihmisiä, mutta myös nuoret tilaavat vaatteita, erityisesti morsiuspukuja. (Puurtinen 27.1.2006.)

Vanhempien ihmisten pukuihin eivät muoti ja trendit juuri vaikuta, mutta nuoremmassa polvessa on hyvinkin muotitietoisia asiakkaita. Jotkut tulevat liikkeeseen uusimpien muotilehtien kanssa ja teettävät vaatteita sieltä, jotta saavat heti uusimmat trendivirtaukset käyttöönsä. Eniten muoti ja trendit vaikuttavat kuitenkin morsiuspukuihin. Myös korut ovat tärkeässä asemassa pukua teetettäessä. Erityisesti vaatteiden kaula-aukkoja suunnitellaan niin, että asiakkaan koru näkyy hyvin. Korut vaikuttavat myös vaatteen yksityiskohtiin, esimerkiksi nappien valintaan. Nappeja myös päällystetään huomaamattomammiksi, jotta korut pääsevät paremmin esiin. Jotkut asiakkaat jopa tulevat liikkeeseen jonkin heille tärkeän korun kanssa ja haluavat teettää siihen sopivat asun. Puurtinen itse ei ole käyttänyt asujensa osana koruja, ainoastaan helmikirjailuja, ruusukkeita ja muita perinteisiä koristuksia. (Puurtinen 27.1.2006.)

Käynti ompelimosssa oli hyödyllinen. Sain vahvistusta käyttäjäryhmäni ajatusmaailmasta. Oli helpottavaa huomata, että kuvailemiani ihmisiä on olemassa, vieläpä aivan tavallisissa ihmisissä. Oli myös mukavaa kuulla, että ihmiset arvostavat koruja ja ottavat ne huomioon vaatevalinnoissaan.

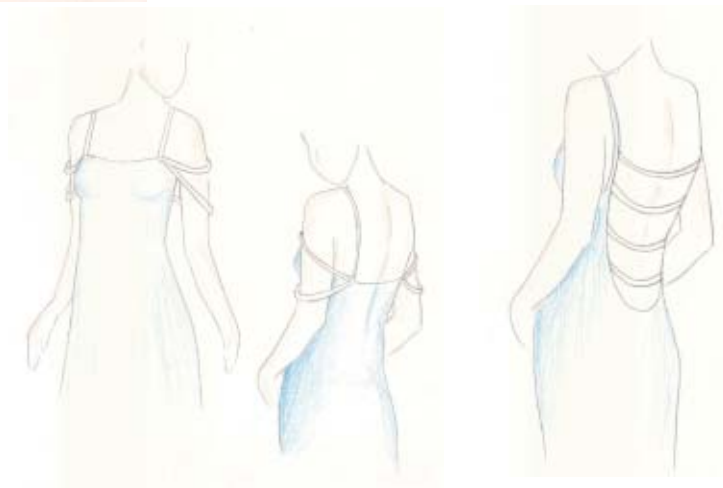
4 KORUN JA VAATTEEN SUUNNITTELU

4.1 Luonnostelu

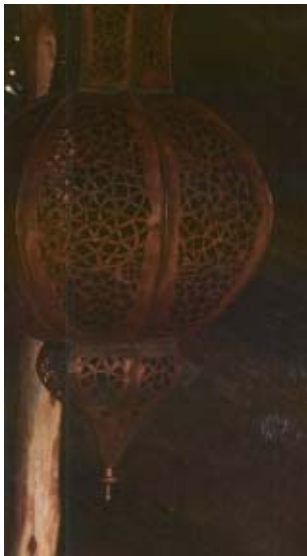
Sopiva sekoitus tuttuja ja tuntemattomia piirteitä saattaa tehdä muotoilun mielenkiintoiseksi. Mikäli emme ole nähneet tuotetta kertaakaan ennen, se saattaa tuntua tutulta, jos sen muotoilu sisältää sellaisia tunnistettavia symbolisia merkkejä, jotka ovat meille tärkeitä. Muotoilu vetoaa muistoihimme, tunteisiimme ja miellyttäviin kokemuksiimme aikaisemmista tuotteista. (Kettunen 2000, 21.)

Korun luonnostelussa lähdin liikkeelle printeistä ja pitsaista, koska ne kiinnostivat minua eniten. Halusin yhdistää metalliin printtimäisen kuvion ja kevyen, pitsimäisen rakenteen. Printit ja pitsit ovat lisäksi olleet osana vaatetta jo satoja vuosia, joten yhdistettynä metalliin ja siitä edelleen vaatteeseen, niissä on sekä tuttuja, että uusia piirteitä herättämässä mielenkiintoa. Suunnittelin pukuja, joihin liittyy hopeinen pitsimäinen osa. Eräässä luonnoksessa pitsimäinen osa on koko keskivartalon ympärillä, jolloin se toimii sekä koristeena, että korsetin tavoin pitäen puvun käyttäjän ryhdin hyvänä. Kova ja joustamaton hopeinen korsetti ei kuitenkaan olisi kovin mukava päällä, joten seuraavaksi luonnostelin puvun, jossa hopeiset pitsimäiset liuskat puvun päällä kuvaavat korsettien tukiluita. Ne olisivat kiinni vain kankaassa, eivätkä toisissaan, jolloin kangas niiden välissä pääsisi joustamaan, mutta "luut" silti tukisivat ryhtiä. Innostuin korsetista päällepäin näkyvänä elementtinä, kun luin tarinoita vanhoista korseteista. Kureliiveihin ommeltuihin pystysuoriin kujiin on aikoinaan pujotettu puisia puikkoja ryhtiä pitämään ja vyötäröä kaventamaan. Puikot olivat joskus hyvinkin taidokkaasti kaiverrettuja tai metallikoristein kirjailtuja. (Selin 1997, 86.) Tästä tuli välittömästi mieleeni, ettei taidokasta käsityötä tarvitse korsetin sisään piilottaa, vaan se voisi aivan hyvin olla päällepäinkin nähtävissä.

En kuitenkaan jäänyt liiaksi kiinni korsetti-ideaan, vaan jatkoin luonnostelua eteenpäin. Muutamissa luonnoksissa hopeaosa on vain selässä, tai selästä olkapäällä jatkuvana köynnöksenä. Näiden osien tarkoituksena on koristuksen lisäksi pitää puku selästä kiinni. Hopeaosa olisi paloista koostuva, jolloin se joustaa ja mukautuu käyttäjänsä liikkeisiin ja asentoihin parantaen käyttömukavuutta. Suunnittelin myös asuja, joissa on jalokivistä ja istukoista koostuvaa nauhaa. Nauha toimii muutamissa asuissa olkaimena pitämässä pukua ylhäällä, joissakin se on pelkkänä koristeena. Jalokivinauhaa on kuitenkin käytetty vaatteissa paljon ennenkin, joten hylkäsin idean. Suunnittelin myös asun, jossa on olkaimina hopeista pitsiä. Hopea on rypyttetty kuten oikea pitsi, ja siihen on tehty pitsikuvio esimerkiksi fotoetsaamalla tai sahaamalla. Kaikissa luonnoksissani halusin pitää puvun hyvin yksinkertaisena, koska korun on tarkoitus olla puvun mielenkiintoisin ja katseita keräävin osa. Korusta oli joka tapauksessa tulossa melko suuri ja näyttävä, joten puvun oli syytä olla yksinkertainen, ettei kokonaisuudesta tule liian sekavaa.

Mitä pidemmälle suunnittelutyössäni pääsin, sitä enemmän pitsimäisyys minua kiehtoi. Tein kokeiluja fotoetsaamalla pitsiä kuparilevyille. Tulos oli kyllä kaunis, mutta aivan liian tavanomainen ja käytetty. Pitsi on hyvin pinnalla tällä hetkellä, ja sitä löytyy kaikkialta, esimerkiksi vaatteista, koruista, asusteista ja sisustuksesta, joten tavalliset pitsin minun täytyi unohtaa, ja löytää erilainen tapa ilmaista pitsimäisyyttä. Mikä sitten on pitsimäistä? Pitsiä eivät mielestäni ole pelkästään langasta virkatut tai nyplätyt pitsit, vaan sitä voi valmistaa monista muistakin materiaaleista. Pitsimäisyyden ydin ei ole kiinni materiaalissa, vaan pikemminkin materiaalin välissä. Ilmavuus, läpinäkyvyys ja keveän ja hauraan oloinen rakenne ja kuviointi ovat pitsille tyypillisiä. Näitä piirteitä toistamalla voi saada pitsiä materiaalista riippumatta.

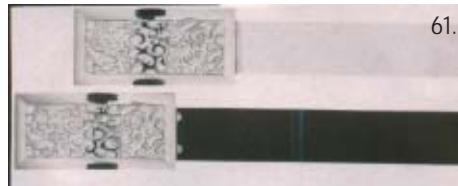
59.

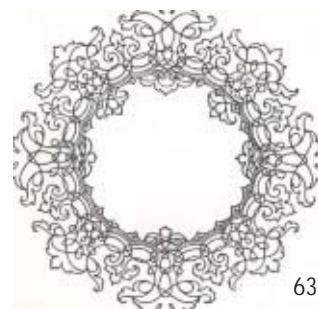
60.

62.

61.

63.

64.

Pitsimäisiä asioita

Paperikokeiluja

4.2 Materiaalien valinta

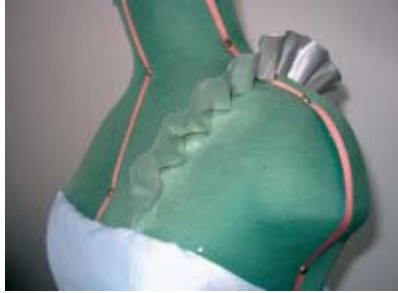
Korun materiaaliksi olin alusta saakka ajatellut hopeaa. Halusin ehdottomasti korun olevan jotakin jalometallia, sillä ne antavat koruun juhlavuutta ja arvokkuutta, jota epäjaloilla materiaaleilla on vaikea saavuttaa. Koska korusta oli tulossa melko suurikokoinen, hopea oli paras vaihtoehto. Se on tarpeeksi kevyttä ja hinnaltaan edullisempää kuin kulta tai platina.

Jo luonnosteluvaiheessa kävin kangaskaupoissa tutkimassa eri kangasvaihtoehtoja. Halusin asuuni yksivärisen kankaan, jotta koru pääsisi oikeuksiinsa. Kankaan täytyi olla tarpeeksi tukevaa, jotta se kestää korun painon ja kiinnitysmekanismien, mutta ei silti liian paksua. Pinta saisi olla hieman kiiltävä, jotta kangas olisi juhlava.

Raakasilkki täytti kaikki kriteerini parhaiten. Se on melko tukevaa ja pinnassa on kaunis himmeä kiilto. Värivalikoima on myös hyvin laaja. Raakasilkki materiaalina asettaa kuitenkin muutamia rajoituksia, jotka täytyy ottaa huomioon vaatetta suunniteltaessa. Koska kangas on tukevaa ja jäykkää, täytyy varsinkin helma suunnitella niin, ettei siitä tule liian pönäkkä. Runsaat rypytykset ja sulavasti valuvat ja laskeutuvat leveät helmat oli siis syytä unohtaa. Parhaiten silkki toimii melko kapeassa tai kellomaisessa helmassa. Puvun yläosassa kankaan jäykkyys on ainoastaan positiivinen asia.

4.3 Kaksiulotteisesta kolmiulotteiseen

Siirryin suunnittelutyössäni piirtämisestä kolmiulotteiseen muotoon. Aloin suunnitella mallinukun avulla korua ja vaatetta. Tässä vaiheessa olin jo päättänyt, että koru tulee sijaitsemaan selässä. Selän valitsin siksi, että se on mielestäni kaunis vartalon osa. Vaatteessa selkää voi jättää enemmän paljaaksi, kuin rintaa tai vatsaa, jolloin korulle jää enemmän tilaa. Selkä on neutraalimpaa aluetta, kuin esimerkiksi rinta. Ihmiset voivat katsella korua, ilman, että korupuvun käyttäjä tuntee olonsa kiusaantuneelta. Selkä on myös huomattavasti harvemmin käytetty korun paikka, kuin vartalon etupuoli. Puin mallinukella erilaisia vaatteita, huiveja ja kankaita, ja suunnittelin niiden avulla, millainen mekon selän leikkauksesta on tulossa. Korua suunnittelin leikkaamalla paperista ja pahvista ja sahaamalla kuparista pitsimäisiä osia, joita sommittelin mallinukun selkään.

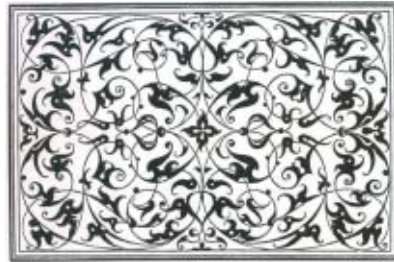

Metallikokeilu

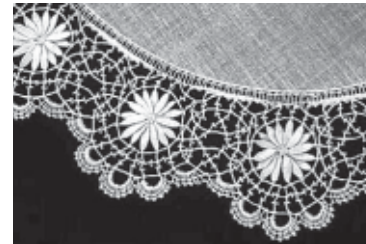
Selkä on hyvin "liikkuva" vartalon osa. Kävely, istuminen ja kaikki muut vartalon liikkeet vaikuttavat ryhtiin ja selän asentoon. Selkää vasten ei voi laittaa kovaa ja joustamatonta korua, sillä se tuntuisi pahalta selän liikkessa. Selkäkorun on oltava selän muodon mukainen, sekä jollakin tavalla joustava ja liikkeisiin mukautuva. Ideoita korun suunnitteluun etsin muun muassa vanhojen takorautaporttien kuvioista, ornamenttiikasta, sekä tietysti pitseistä. Kaikissa näissä toistuivat usein kukka- ja lehtikuviot. Kukkakorut ovat hyvin tavallisia, mutta toisaalta aina muodikkaita ja naisellisia. Jo ensimmäisistä luonnoksissani lähtien olin piirtänyt ornamenttimaisia kukka- ja lehtikuvioita. Luonnostelin myös muunlaisia koruja, mutta päädyin aina takaisin kukka-aiheisiin, joten päätin antaa periksi ja suunnitella kasviaiheisen korun.

65.

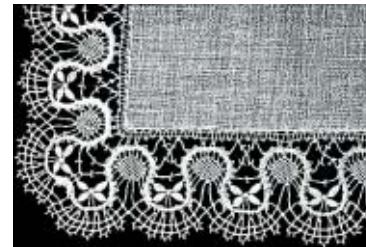
67.

66.

68.-69.

70.-71.

72.

Harjoituskappale korusta

4.4 Eläytyminen havainnointi- ja suunnittelumetodina

Koen juhlavaatteen suunnittelun toisaalta helpompana ja toisaalta haastavampana, kuin esimerkiksi arkivaatteen suunnittelun. Juhlavaatteessa on tärkeää tuntea itsensä hyväksi ja kotoisaksi. Siinä on voitava istua, liikkua ja tanssia, joten asun on oltava mukava päällä. Juhlatilanteet ovat kuitenkin huomattavasti hillitympiä, kuin normaali elämä, joten juhlapuvun käyttömukavuus ei ole niin suuressa asemassa, kuin arki- tai vapaa-ajanvaatteilla. Päästäkseni kunnolla sisään aiheeseeni, vietin suunnitteluvaiheessa yhden päivän pukeutumalla pelkkiin juhlavaatteisiin. Kaivoin kaapeista kaikkein hienoimmat vaatteeni ja juhlakenkäni, kuuntelin hyvää musiikkia ja yritin eläytyä juhlatunnelmaan. Vaikka vietin päivän kotona ja yksinäni, saivat juhlavaatteet silti oloni tuntumaan erilaiselta. Pukemalla päälle kauniin juhla-asun, koko olemus muuttuu kuin itsestään: itsetunto paranee, ryhti suoristuu, liikkeet ja kävely muuttuvat hallitummiksi ja pehmeimmiksi. Juhlavaate päällä ei tulisi mieleenkään heittäytyä nojatuoliin risti-istuntaan. Juhlissa naiset harvemmin istuskelevat ja nojailevat mihinkään, joten minun ei tarvitse olla huolissani, että asuni selkäkorusite litistyy tai tarttuu johonkin. Korun on kuitenkin tunnettava hyvältä selkää vasten, siinä ei saa olla teräviä reunoja tai kulmia, jotka satuttavat liikkeessa. Myös korun ja vaatteen yhdistävä mekanismi pitää olla mahdollisimman huomaamaton, niin käyttäjän, kuin katsojankin kannalta.

5 KORUN JA VAATTEEN YHDISTÄMINEN

5.1 Koru

Korun lopullinen muoto syntyi pohdiskeltuani pitsimäisyyttä ja joustavuutta, sekä tehtyäni paperi- ja metallikokeiluja. Levystä sahatut kokeilut olivat liian painavia ja teräväreunaisia. Levystä valmistettu koru olisi ollut vaikea saada myötäilemään selän muotoa, ilman että siitä olisi tullut jäykkä ja joustamaton. Saranat tai muut korun liikkumisen mahdollistavat rakenteet olisivat olleet epämiellyttäviä selän ihoa vasten. Tein kokeiluja myös metallilangasta, joka toimi työssäni paljon paremmin, kuin metallilevy. Kokeilujen kautta päädyin hopeatangosta taivutettuun köynnösmäiseen rakenteeseen. Pyöreä tanko on miellyttävä ihoa vasten, koska siinä ei ole teräviä kulmia, ja köynnösmäinen rakenne joustaa hieman joka suuntaan vartalon liikkeiden mukaan. Halusin koruun naisellisuutta ja pukukorumaista glamouria. Koru kuvaa kukkaköynnöstä. Se muodostuu selän kaaren mukaan taivutetusta kaksinkertaisesta rungosta, sekä pitsimäisistä lehdistä ja kukista, jotka nousevat kolmiulotteisesti korusta rönnyillä myös puvun päälle. Vaikka koru on melko suurikokoinen, se on suhteellisen kevyt ja siro, mutta silti rakenteensa ansiosta tukeva. En yhdistänyt koruun jalokiviä, emalia tai muita materiaaleja, koska puvun ja korun kontrasti oli mielestäni riittävä. Yhdistämällä korupukuun liikaa erilaisia elementtejä, olisi helposti saattanut lipsahtaa mauttomuuden puolelle. Koska tavoitteenani oli, että koru on tärkeä asun toimivuuden kannalta, päätin muotoilla korusta kiinnittimen.

Harjoituspuku ja -koru

Koru kiinnitetään hakasilla mekossa oleviin lenkkeihin, ja sen tehtävä on pitää pukua kiinni. Hakaset on helppo laittaa kiinni ja avata, ja ne ovat tukevat käytössä. Hakaset jäävät piiloon puvun sisään.

Koska koru on selässä, ja se on kolmiulotteinen, sen käytössä on oltava hieman varovaisempi kuin tavallisten korujen. Kolmiulotteisuus tuo koruun kokoa ja näyttävyyttä, enkä halunnut niitä uhrata liiallisella käytännöllisyydellä. Juhlapuvun ei tarvitsekaan olla yhtä arkisen huoleton kuin muiden vaatteiden. Naiset ovat tottuneet juhlissa kävelemään piikkikoroilla ja kannattelemaan pitkiä hameenhelmoja tanssilattialla, selässä olevan korun käyttö ei ole yhtään sen hankalampaa.

5.2 Mekko

Puvun materiaaliksi valitsin vihreän raakasilkkin. Vihreä väri sopii kevääseen, sekä korun kukkaköynnösaiheeseen. Mekon malli on yksinkertainen. Se on olkaimeton ja selästä avoin, helma on hieman levenevä ja polvimittainen. Korupukua käytetään juhlissa. Se sopii erinomaisesti käytettäväksi smokki-tilaisuuksissa, sekä esimerkiksi häissä, ylioppilasjuhlissa tai syntymäpäivillä, joissa miehet käyttävät tummaa pukua. Hienoja iltapukujuhlia ei ihmisen elämään mahdu kovinkaan monia. Koska lyhyellä juhlapuvulla on enemmän käyttöä, päädyin polvimittaiseen helmaan. Korun voi liittää myöhemmin pitkään iltapukuun, jolloin se sopii myös frakkitilaisuuksiin.

Koska työlläni ei ollut asiakasta tai tilaajaa, ompelin mekon omilla mitoillani. Alussa, kun en vielä tiennyt, millainen puvusta oli tulossa, tarkoitukseni oli teettää puku jossakin ompelimosassa. Kun puvun malli työn edetessä hahmottui, päätinkin ommella puvun itse. Apua sain äidiltäni, joka on ammatiltaan ompelija. Näin säästin huomattavasti kustannuksia, sekä aikaa. Kaavat saimme sovellettua vanhasta mekosta. Kalliilla silkillä on kuitenkin turha kaavojen sopivuutta kokeilla, joten ensin ompelimme harjoitusmekon puuvillasta. Sen avulla saimme tarvittavat mitat korua varten ja teimme muutamia korjauksia kaavoihin. Silkkiin emme kajonneet, ennen kuin olimme tyytyväisiä harjoituspuvun malliin. Myös korusta tein messinkisen kokeilukappaleen, jota sovitimme puuvillapuvun kanssa. Tässä vaiheessa oli vielä mahdollista tehdä viimeiset korjaukset ja parannukset, kuten pohtia korun kiinnitystä.

Puvun ompelua

5.3 Kiinnitysmekanismi

Hakasten tilalle mietin myös muita kiinnitysmekanismia. Halusin kiinnityksen, joka ei näy päällepäin, koska se on siistimmän näköinen, kuin näkyvä mekanismi. Pikkuhakasten sijaan mietin korun kummallekin puolelle vain yhtä, mutta pidempää hakasta, joka pujotettaisiin puvussa olevaan kujaan. Pidempi hakanen olisi kuitenkin paljon tönkömpi, eikä välttämättä mukailisi selän kaarta yhtä kauniisti, kuin pienet hakaset. Pitkä ja ohut hakanen voisi lisäksi taipua käytössä, toisin kuin pienet ja jämät hakaset. On tärkeää kiinnittää koru vähintään neljästä kohtaa, jotta puku ei mene rypyille sen kohdalta. Mietin myös erilaisia nappikiinnityksiä, mutta hylkisin ne liian hankalina käyttää. Vaikka pohdin myös muita kiinnitysmekanismia, päädyin silti aina hakasiin. Ne ovat helpot avata ja kiinnittää ja eikä ole vaaraa, että ne avautuisivat itsekseen käytössä. Mielestäni nämä ovat kiinnityksen tärkeimmät ominaisuudet. Uusien ja erikoisten mekanismien kehittäminen olisi mielestäni ollut turhaa "kikkailua" ja ajan haaskausta. Vaikka hakaset eivät jääkään näkyviin käytössä, muotoilun ne lehtimäisiksi, jotta ne sopivat korun muuhun ilmeeseen. Hakaskiinnitys on helppo myös korun ja puvun varioinnin kannalta. Hakaset on mahdollista toteuttaa muihinkin koruihin, joita silkkipukua varten voi tehdä. Myös köynnöskorua varten voi tehdä muita pukuja. Niitä suunniteltaessa tarvitsee ottaa huomioon ainoastaan hakasten vaatimat lenkit.

5.4 Korun ja vaatteiden yhdistämisen ongelmia

Kahden täysin erilaisen materiaalin yhdistäminen toimivaksi kokonaisuudeksi ei ole helppoa. Tiesin jo ennen tähän projektiin ryhtymistä, että korun ja vaatteiden yhdistäminen ei tule olemaan ongelmaton, joten osasin odottaa pieniä vastoinkäymisiä. Suurimmat ongelmat syntyivät korun ja vaatteiden liitoskohtaan, eli kiinnitysmekanismiin. Vaikka hakaskiinnitys osoittautui parhaimmaksi ja helpoimmaksi kiinnitysmekanismiksi, siinäkin tuli vastata muutamia ongelmia. Vaikka valitsemani silkki oli melko paksua ja tukevaa, se silti elää ja joustaa, kuten kankaalla on tapana. Halusin, että hakaset jäävät piiloon puvun sisään, joten lenkkejä ei voinut ommella aivan puvun reunaan, mikä olisi ollut puvun kannalta helpoin ratkaisu. Lenkit ommeltiin noin kahden senttimetrin päähän puvun reunasta. Kun koru kiinnitetään ja puku kiristyy lenkkien kohdalta, puvun reuna nousevat väkisin hieman ylöspäin. Asun käytön kannalta tällä ei ole merkitystä. Ongelma on vain kosmeettinen, mutta se häiritse minua kovasti. Korussa olevat "oksat" ehkäisevät puvun reunojen nousua joiltakin kohtaa, mutta kokonaan sitä ei voinut estää. Kaikki lenkit olisi voinut ommella pukuun kiinni molemmista päistä, mikä olisi auttanut hieman, mutta tällöin hakasten kiinnitys olisi vaikeutunut huomattavasti. Ratkaisin asian ompelemalla kahdesta kohtaa kiinni vain ne lenkit, joiden kohdalta puvun reuna irvistyi eniten. Puvun reuna ei enää nouse niin pahasti, eikä korun kiinnittäminenkään ole juuri sen vaikeampaa, kuin ennen. Tulevaisuudessa voin kehittää kiinnitysmekanismia vielä paremmiksi tai mahdollisesti suunnitella puvun reunaan jonkinlaisen tukirakenteen ja poistaa nyt esiin tulleet pienet ongelmat.

Korun valmistusta

5.5 Asusteet

Puvun ompelun jälkeen silkkiä jäi hieman yli, joten ompelin ylimääräisestä kankaasta asuun sopivan iltalaukun. Se on pieni ja siro, tyyliltään yhtä yksinkertainen, kuin pukukin. Jotta köynnösteema jatkuisi puvussa myös selkää pidemmälle, ja kokonaisuudesta tulisi ehjempi, valmistin selkäkorun lisäksi pienen hopeisen rintaneulan, joka on samantyylinen, kuin selkäkorun oksat. Korun voi kiinnittää esimerkiksi puvun helmaan, iltalaukkuun tai vaikkapa kampaukseen.

6 VALMIS KORUPUKU

7 YHTEENVETO

Työni tavoite oli suunnitella käyttäjäryhmäni tarpeisiin sopiva uudenvuoden juhla-asu, eli korupuku. Korupuku koostuu kookkaasta juhla-asusta, sekä siihen kuuluvasta juhlapuvusta. Tärkein tavoitteeni oli muotoilla koru osaksi pukua niin, että se on välttämätön puvun käytettävyyden ja visuaalisen ilmeen kannalta. Halusin huomioida myös korun ja puvun erilaiset vaihto- ja käyttömahdollisuudet. Halusin muotoilla korun niin, että sen voi helposti liittää useampiin sitä varten valmistettuihin pukuihin.

Työni lopputulos täyttää sille alussa asettamani tavoitteet. Työni tulos on juhla-asu, johon kuuluu olkaimeton, polvimittainen raakasilkkimekko sekä selässä oleva köynnösaiheinen hopeakorun, joka toimii myös kiinnittimenä. Työni viitekehys muodostui pukukoruista, juhla-asusta, juhlapuvusta, kevään muodista, sekä käyttäjäryhmästä ja käyttötilanteesta. Niistä kaikista poimin vaikutteita työhöni. Korupuvun tyyli on naisellinen, kuten kevään muotiin kuuluu. Koruun muotoilin pukukoruille tyypillistä juhla-asua ja glamouria. Halusin korupuvun avulla välittää pukukorujen tarkoitusta, eli koruilla ilottelua ja niistä nauttimista. Korupukuni on tehty käytettäväksi ja näytettäväksi, ei vaatekaapissa säilytettäväksi. Suomalaisnaiset käyttävät kovin varovasti koruja. Ne unohtuvat helposti lipaston laatikkoon. Työhöni kuuluvan korun käytön olen varmistanut sillä, että pukua ei voi käyttää ilman sitä. Koru on puvun käytössä välttämätön.

Sekä koru, että puku tuntuvat päällä hyvältä. Korun rakenne on joustava, se myötäilee käyttäjän liikkeitä. Hakaskiinnitys on huomaamaton ja turvallinen. Se ei tunnu käyttäjän selässä, eikä ole vaaraa, että koru irtoaisi käytössä. Korupuvun idea on helposti muunneltavissa. Samalla idealla ja kiinnitysmekanismin avulla voi toteuttaa hyvin monentyyllisiä koruja käyttäjästä riippuen. Koru voi olla esimerkiksi tyyliään geometrinen, abstrakti, tribaalikuvioidu, koristeltu kivillä, helmillä tai muilla materiaaleilla. Koruun liitettävä puku voi hyvin olla muutakin materiaalia, kuin raakasilkkiä. Se voi olla lyhyt tai pitkä, leveä tai kapea, olkaimeton tai vaikka hihallinen, kunhan selän leikkaus sopii koruun ja sen kiinnitykseen. Puvun ei ole pakko olla edes mekko, se voi olla aivan hyvin myös toppi tai pusero.

Hieman huvittuneena pohdin, onko korupukuni jopa "liian muodikas". Jos kevään muoti on täynnä silkkiä, runsaita kukkakuvioita, pitsiä ja hopeaa, työni "hukkuu" ja sen merkitys vähenee. Kettusen sanat kuitenkin hälvensivät epäilyksiäni:

Tyyliin vaikuttavat tuotteen suunnittelun tavoite, ajankohta, kulttuurinen yhteys, kohderyhmän makumieltymykset, muoti ja muut ajassa olevat ilmiöt. Muotoilija suodattaa näitä vaikutteita ja tuottaa niistä synteettisen, kolmeulotteisen suunnitelman. Esineen muotoilu on saanut vaikutteita myös muotoilijan omasta tyylistä, joka on sekoitus työtapoja,

senhetkisiä ajatuksia ja muotoilijan omaksumia maneereja. Tyyli on pääasiassa visuaalinen esitystapa siitä, miten ympäröivä kulttuuri vaikuttaa tuotteen ulkonäköön. (Kettunen 2000, 18.)

Tuotteen täytyykin kuvastaa aikaansa ja tekijäänsä. Eikä muodikkuus ole aiheelleni ollenkaan paha asia.

Kahden erilaisen materiaalin ja elementin yhdistäminen oli haasteellista, mutta mielenkiintoista. Korun suunnittelun erityisen haastavaksi teki sen paikka vartalolla. Selkään sijoittuva suuri koru myötäilee käyttäjänsä vartaloa enemmän, kuin korut yleensä. Koska korun oli tarkoitus olla selän linjan mukainen, sen muotoilu vaati paljon sovituksia. Vaikka tämä oli vasta ensimmäinen korun ja vaatteen yhdistämiskokeiluni, tiedän jo nyt paljon enemmän niiden yhdistämisen mahdollisuuksista ja vaatimuksista, sekä mahdollisista esiin tulevista ongelmista. Projektin aikana sain korun ja vaatteen suunnittelun lisäksi harjoitusta runsaasti sekä ompelusta, että juottamisesta.

Opinnäytetyöni vahvistaa, että koru ja vaate on mahdollista yhdistää yhdeksi asuksi. Ne eivät toimi ilman toisiaan, mutta yhdessä ne muodostavat kokonaisuuden. Lopputyönä tekemäni korupuku on vain yksi tapa korun ja vaatteen yhdistämisestä. Suunnittelemani asu koostuu vielä hyvin puhtaasti kahdesta elementistä, korusta ja vaatteesta. Tulevaisuudessa voin jatkaa näiden kahden yhdistämistä ja mahdollisesti sulauttaa niitä enemmän toisiinsa, jolloin korun ja vaatteen rajat alkavat hämärtyä. En kuitenkin ole kiinnostunut korutaiteen tai taideasujen tekemisestä, vaan haluan jatkossakin suunnitella koruja ja asuja, joita voi oikeasti käyttää. Jos ryhdyn tulevaisuudessa valmistamaan korupukuja myyntiin, yhteistyö tai yrityksen perustaminen vaatesuunnittelijan kanssa olisi järkevää. Voisin keskittyä kokonaan koruihin, kun yhteistyökumppanini suunnittelisi ja valmistaisi puvut. Korumuotoilijan ja vaatesuunnittelijan yhteinen yritys olisi kuluttajankin kannalta toimiva ratkaisu, samasta liikkeestä voisi ostaa tai tilata sekä vaatteet, että korut. Korupuvuista voisi luoda menestyvän brandin, jolla markkinoida yritystä ja erottua muista koru- ja vaateliikkeistä.

LÄHTEET

- Franck Marketta. 1997. WAATTEEN WIESTI JA WIETTELYS. Julkaisija Nukke- ja pukumuseo. Eräsalon Kirjapaino Oy
- Isotalo Mirka. 2000. ETIKETIN SALAT Etikettipukeutumisen opas. Gummerus Kirjapaino Oy
- Kettunen Ilkka. 2000. MUODON PALAPELI. WSOY
- Lindroos. 2005. Mistä trendit tulevat? Anna 33/34 2005
- Madsen Axel. 1990. COCO CHANEL. Suomentanut Eeva-Liisa Jaakkola 1991. Otava
- Puurtinen Eija. Mallisuunnittelija. Ateljee Ompelimo Felda, Lahti. Haastattelu 27.1.2006.)
- Sagherian Susan. Schmucktrends 2000/JewelleryTrends 2000. Rühle-Diebener
- Salovaara Johanna. Helsingin muotimessujen trendiopas kevät/kesä 2006
- Selin Jaakko. 1997. KIINALAISET JALAT ja muita tarinoita vartalomme koristeista. Otava
- Tolkien Tracy, Wilkinson Henrietta. 1997. COLLECTOR'S GUIDE TO COSTUME JEWELRY. Quarto Publishing plc
- <http://firstview.com/alldesigners/PacoRabanne.html>

KUVALÄHTEET

1. Pukukoruja 1800-luvun loppu- ja 1900-luvan alkupuolelta. Becker Vivienne. 1988. FABULOUS FAKES. Grafton Books. s. 19
2. Pukukoruja vuosilta 1905-1915. Becker Vivienne. 1988. FABULOUS FAKES. Grafton Books. s. 87
3. Trifarin suunnittelema pukukoru 1950-luvulta. Tolkien Tracy, Wilkinson Henrietta. 1997. COLLECTOR'S GUIDE TO COSTUME JEWELRY. Quarto Publishing plc. s 77.
4. Chanelin kukka-aiheinen pukukoru 1920-1930-luvulta. Becker Vivienne. 1988. FABULOUS FAKES. Grafton Books. s. 97
5. Schiaparellin pukukoru 1930-luvulta. Becker Vivienne. 1988. FABULOUS FAKES. Grafton Books. s. 105
6. Chanelin pukukoru 1920-luvulta. Becker Vivienne. 1988. FABULOUS FAKES. Grafton Books. s. 99
7. Riikinkukkokoru vuodelta 1905. Tolkien Tracy, Wilkinson Henrietta. 1997. COLLECTOR'S GUIDE TO COSTUME JEWELRY. Quarto Publishing plc. s 68
- 8.-11. Swarovski <http://shop.swarovski.com>, 23.4.06
12. Jane Mulvagh. 1988. COSTUME JEWELRY IN VOGUE. The Condé Nast Publication Ltd. s. 157
13. Caroline Pullée. 1997. 20th CENTURY JEWELLERY. Grande Books. s. 79
14. Paco Rabannen suunnittelema asu. Tolkien Tracy, Wilkinson Henrietta. 1997. COLLECTOR'S GUIDE TO COSTUME JEWELRY Quarto Publishing plc.
15. John Loring. 2003. TIFFANY IN FASHION. Harry N. Abrams Inc. Publishers. s. 241
16. Donald Willcox. BODY JEWELLERY. Pitman publishing.
17. Jane Mulvagh. 1988. COSTUME JEWELRY IN VOGUE. The Condé Nast Publication Ltd.
18. Schmuck, Best or Jewelry, Edition 2005/2006. s. 70
19. Schmuck, Best or Jewelry, Edition 2005/2006. s. 28
20. Schmuck, Best or Jewelry, Edition 2005/2006. s. 20
21. Schmuck, Best or Jewelry, Edition 2005/2006. s. 60
22. Schmuck magazin helmikuu 06 (nro 1/06). s. 10
23. Schmuck magazin helmikuu 06 (nro 1/06). s. 11
24. Schmuck, Best or Jewelry, Edition 2005/2006. s. 96
25. Schmuck, Best or Jewelry, Edition 2005/2006. s. 70
26. Schmuck magazin helmikuu 06 (nro 1/06). s. 51
27. Schmuck magazin helmikuu 06 (nro 1/06). s. 55

28. GZ helmikuu 2006. s. 94
29. Anna Sui kevät 2006. www.style.com. 28.9.2005
30. Calvin Klein kevät 2006. www.style.com. 28.9.2005
31. Dolce Gabbana kevät 2006. www.style.com. 28.9.2005
32. Donna Karan kevät 2006. www.style.com. 28.9.2005
33. Donna Karan kevät 2006. www.style.com. 28.9.2005
34. Miu Miu kevät 2006. www.style.com. 28.9.2005
35. Pollini kevät 2006. www.style.com. 28.9.2005
36. Versace kevät 2006. www.style.com. 28.9.2005
37. Paco Rabanne syksy 2002. <http://firstview.com/alldesigners/PacoRabanne.html>, 25.11.2005
38. Hussein Chalayan syksy/talvi 1995. GAB JAPAN. s. 84
39. Vogue Italia tammikuu 2006
40. Karin Wagner, huopakoruja. Sagherian Susan. Schmucktrends 2000/JewelleryTrends 2000. Rühle-Diebener. Kuvaaja Cyrill Jucker. s. 3
41. Jesse Mathes, metallilankapaita. Fisch, Arlene. TEXTILE TECHNIQUES IN METAL. Lark Books N.Y. s. 159
42. Cristobal Balenciaga syksy/talvi 1967. Hiro Studio. s. 89 John Loring. 2003. TIFFANY IN FASHION. Harry N. Abrams Inc. Publishers. s.
43. Schmuck magazin helmikuu 06 (nro 1/06).
44. Thierry Mugler syksy/talvi 1997. Kuvaaja Patrice Stable. s. 71
45. Alexander McQueen. Givenchy Haute Couture syksy/talvi 1997. s. 41
46. Thierry Mugler kevät/kesä 1997. Kuvaaja Patrice Stable. s. 45
47. John Galliano. Christian Dior Haute Couture syksy/talvi 2001. s. 48
48. Alexander McQueen syksy/talvi 1999. s. 76
(EXTREME BEAUTY the body transformet. The Metropolitan Museum of Art, New York. 2001)
- 49.-52. Linnanjuhlat 2005 Kuvaaja Touko Yrttimaa/YLE www.yle.fi/linnanjuhlat, 25.1.2006
- 53.-56. Linnanjuhlat 2005 Kuvaaja Touko Yrttimaa/YLE www.yle.fi/linnanjuhlat, 25.1.2006
57. Kuvakollaasi käyttäjäryhmästä
58. Kuvakollaasi käyttötilanteesta
59. TRENDI syyskuu 2005

60. H&M Rowels syksy 2005 -kuvasto
61. H&M Rowels syksy 2005 -kuvasto
62. GLORIA syyskuu 2005
63. Luidl Philipp, Huber Helmut. 1995. ORNAMENTE/ORNAMENTS. Bruckmann. s. 161
64. Baur-Heinhold Margarete. 1996. DECORATIVE IRONWORK. Schiffer Publishing Ltd. s. 75
65. Luidl Philipp, Huber Helmut. 1995. ORNAMENTE/ORNAMENTS. Bruckmann. s. 183
66. Baur-Heinhold Margarete. 1996. DECORATIVE IRONWORK. Schiffer Publishing Ltd. s. 18
67. Luidl Philipp, Huber Helmut. 1995. ORNAMENTE/ORNAMENTS. Bruckmann.
- 68.- 69. Luidl Philipp, Huber Helmut. 1995. ORNAMENTE/ORNAMENTS. Bruckmann. s. 35, 86
- 70.-71. www.rauma.fi/museo/pitsisivut/etusivu.html
72. Baur-Heinhold Margarete. 1996. DECORATIVE IRONWORK. Schiffer Publishing Ltd. s. 62